

جنبش ضد واردات را بر پا کنیم

پرفسور شاپور رواسانی صاحب کرسی اقتصاد از دانشگاه الدنبرگ آلمان معتقد است واردات کالا و فرار سرمایه یکی از اساسی ترین علت های بهم ریخته گی اقتصاد ایران است که در چهار چوب تئوری های نئولیبرالی و به پشتوانه یگان نوکیسه گان بعد از انقلاب وضعیت فعلی اقتصاد ایران را به شدت بحرانی کرده است.

در همین ارتباط با پایین آمدن قیمت نفت و کسری کلانی که دولت وقت از این نوسان قیمت نصیب شد، عملاً دولت دهم به جز تکیه بر توان داخلی راه دیگری برایش باقی نمانده است که بتواند بر مشکلات حاضر چیره شود، از این رو با توجه به محدود شدن بیشتر حلقه محاصره در سطح کلان اقتصاد از سوی کشور آمریکا و متحدان اروپایش و شدت گرفتن واردات کالا از سوی بخشی از قدرت های پشت پرده (نظامی یا غیر نظامی) که عمدتاً از بازار چین و یا سطح منطقه کالا های وارداتی را تامین می کنند، عملاً زنگ خطر برای نابودی تولید ملی به صدا در آمده است.

این خطر در حدی است که آتش ورشکستگی از صنایع پایین دستی اکنون آرام آرام شعله هایش را به سوی صنایع بالا دستی هدایت می کند.

کارخانه های بزرگی که در بحران قرار دارند و تا کنون به پشتوانه پول نفت مدیریت شده اند و رانت خواران وابسته به قدرت که در ۳۰ سال گذشته با دریافت وام های میلیاردی اساس اقتصاد ایران را با واردات کالا و تکیه بر تئوری های نئولیبرالی صندوق بین المللی پول و یا سازمان تجارت جهانی به باد نیستی دادند اکنون کجا هستند تا پاسخ کرده ی خود را پس دهند.

آقایانی که با اسناد اوقافی وام های میلیاردی گرفتند و کشتی، کشتی کالا در ده ها بندر غیر قانونی خالی کردند تا حتی یک ریال مالیات نپردازند و یا فلان ارگان نظامی که کانتینر، کانتینر در همین حالا دارد لامپ کم مصرف وارد کشور می کند تا باز هم کارخانه ها از تولید باز بمانند و بازار مصرف ایران به قیمت بی کاری میلیون ها ایرانی، رشد فزاینده فقر مطلق، گسترش فساد، اشاعه بزه کاری و تحمیل هزاران معضل اجتماعی، اقتصادی و سیاسی به کشور عملاً نقش کار چاق کن های دولت های خارجی را در داخل کشور به عهده گرفته اند و در آخر در همه جا شعار جانم فدا سر می دهند چه سخنی برای گفتن دارند؟

اکنون به جرات می توان گفت که در بازار ایران کالایی نیست که در ایران ساخته شود و در برابر آن جنس معادل خارجی آن توسط تجار وارد کشور نشود. مسوول اتلاف منابع ارزی کشورمان چه کسی است؟ وقتی ارزش گزاری مناسبی بر روی کالا های وارداتی انجام نمی شود و این کالا ها با دامپینگ دولت های خارجی وارد ایران می شود تا با قیمت بسیار پایین تر از قیمت بازار جهانی تولید ایرانی را به چالش وادارد و از بین ببرد، که البته به لطف آقایان این کار با دستان نوکیسه گان بعد از انقلاب در حال عملی شدن است، چه کسی پاسخ گوست؟

وقتی مدیران دولتی همچنان که شایسته است از توان تشکل های مردم نهاد استفاده نمی کنند و تنها به بافت سنتی دولت تکیه می زنند و عده ای دیگر از کارشناسان و اقتصاد دانان وابسته ای که در پناه کارکرد همین آقایان راه غلط پیش روی دولت های گذشته را می آزمایند بدون توجه به این که آزموده را آزمودن خطا است، اکنون باز هم مشاهده می کنید که در برنامه های دولتی از پول بیت المال خرج می کنند تا بگویند کشفی تازه شده است، چشمانتان را باز کنید! مگر شما خبر ندارید؟ لطفاً بیایید تا باور کنید که رشد صادرات کشور فقط در پرتو واردات ماشین آلات میانی تحقق خواهد یافت.

دولت حالا پول ناز شصت این افراد را بهتر است سوبله کند تا باز هم به واردات برای همیشه نیاز پیدا کنیم!!! در این ارتباط جلسه ها می گذارند و هزینه ها می کنند، کسی پیدا نمی شود که به این حضرات بگوید راه در تولید ملی است نه واردات کالا، با این حال گویا دو طرف دید آقایان بسته است و فقط یک مسیر را می بیند و بس.

امروز بر کسی پوشیده نیست که صنایع ایران با ظرفیت ۳۰ تا ۵۰ درصد مشغول به کار هستند که این شرایط عملاً نمی تواند شرایط ایده عالی برای تولید ایران به حساب آید، ادامه در صفحه ۷

